

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fendrik Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kovács Katalin jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Észak-Magyarországi Regionális Parancsnoksága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Heves Megyei Bíróság K.30.177/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. február 7-én kelt K.30.177/2006/18. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 19. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Heves Megyei Bíróság K.30.177/2006/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. január 23-án egyszerűsített adóraktári engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő az Egri Regionális Jövedéki Központhoz ... szám alatti, ... hrsz-ú telephelyre.

A felperes kérelméhez csatolta a 2006. január 17-én kelt bérleti szerződést, amely szerint a Sz. Kft 14 db bortároláshoz szükséges tartályt bocsát rendelkezésére, valamint a 2006. január 17-i W. Kft-vel kötött szerződést, amely szerint a felperes bérbe veszi a borászati üzemet, üzemi berendezéseket az adóraktári engedély kiadásának napjától.

Az első fokú jövedéki hatóság 2006. február 22-én helyszíni szemlét tartott, amelyről jegyzőkönyv felvétele készült.

Ezen túl beszerzésre került az a tulajdoni lap másolat, amely azt tanúsította, hogy az adott helyrajzi számon lévő ingatlan tulajdonosa a B. Kft., aki 2005. szeptember 6-án bérbe adta a W.

Kft-nek ezt a területet azzal, hogy a bérbe vevő jogosult az albérletbe adásra is.

Az első fokú jövedéki hatóság 2006. április 4-én kelt határozatával a felperes kérelmét elutasította azzal az indokolással, hogy ugyanezen a telephelyen 11.459.680 Ft összegű köztartozása állt fenn a korábbi gazdálkodóknak.

A fellebbezés folytán eljáró alperes, mint másodfokú hatóság, 2006. június 15-én kelt 2574/2006. számú határozatával az első fokú határozatot az indokolás kiegészítésével helybenhagyta. A kiegészítés szerint a kérelem elutasításának nemcsak az volt az indoka, hogy az adott helyen működő, az adóraktárt működtető korábbi engedélyesek nagy összegű tartozást halmoztak fel, hanem az is, hogy a felperes által a mellékletként becsatolt egyéb okiratok, szerződések nem igazolták a tényleges munkavégzés feltételeit, illetőleg annak létjogosultságát.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A felperes arra hivatkozott, hogy az adott helyrajzi számon egy meghatározott körülhatárolt területet kíván használni, amelyen még a korábbi időszakban nem működött adóraktár. Így az egyéb adóraktárak által felhalmozott köztartozás nem befolyásolhatja működését.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta a határozatában foglaltakat azzal, hogy az adott helyrajzi számon lévő ingatlan nem került megosztásra, így a három gazdálkodó tartozását e területhez kapcsolódóan tartják nyilván.

Az alperes 2006. október 24-én a másodfokú határozatát kiegészítő határozatot hozott, mely szerint a felperes megsértette a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) 37. § /7/ bekezdésében és a 8/2004. (III.10.) PM rendelet 8. § /2/ bekezdésében foglaltakat, mivel a felperessel szerződést kötő cégek nem jelentették be a változásokat, ezért a megállapodások nem is hatályosulhattak.

A Heves Megyei Bíróság K.30.177/2006/18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperessel szerződést kötő Sz. Kft-nek, valamint a W. Kft-nek a szerződés megkötését követő 15 napon belül a változást a jövedéki központhoz be kellett volna jelenteni. Miután ez a változás-bejelentés elmaradt, ezért nem volt megállapítható, hogy a felperes rendelkezik a Jöt. 36. § szerinti tárgyi feltételekkel. Az alperes ezért a 8/2004. (III.10.) PM rendelet 7. §-ában foglaltaknak

megfelelően járt el akkor, amikor a felperes adóraktár engedély iránti kérelmét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes arra hivatkozott, hogy a két bérbeadó gazdasági társasággal érvényes szerződést kötött a másik fél esetleges jogsértése a bejelentési kötelezettség elmulasztása körében nem hathat ki rá. A felperes használati jogcímét a szerződések keletkeztették, tehát nem volt jogszerű, hogy ennek ellenére a hatóság megtagadta az adóraktári engedély kiadását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság helyesen állapította meg ítéletében, hogy a Jöt. 36. § /1/ bekezdése értelmében a kérelmező a 35. §-ban foglalt feltételek fennállása esetén is csak abban az esetben kaphat adóraktári engedélyt, ha az előállított raktározott jövedéki termékek biztonságos tárolásához, pontos mennyiségi számbavételéhez, a hatósági felügyelet ellátásához, az ellenőrzések folytatásához szükséges tárgyi feltételek adottak, továbbá amennyiben rendelkeznek azokkal a hatósági engedélyekkel, amelyeket jogszabály az adóraktárban folytatni kívánt tevékenység gyakorlásához külön előír.

A törvény által kívánt feltételeknek az engedély kiadásakor fenn kell állnia. Így helytálló volt az a megállapítás, hogy mivel a felperes az általa becsatolt ingó és ingatlan bérleti szerződésekre alapította a szerződési feltételek fennálltát, a jövedéki hatóság alappal minősítette ezeket a megállapodásokat olyannak, mint amelyek nem igazolták a törvényi feltételek fennálltát. A felek ugyanis abban állapodtak meg, hogy a bérleti szerződések csak akkor hatályosulnak, ha a hatóság az ehhez szükséges engedélyt kiadja. Ebből következően a bérbeadó két cég köteles lett volna a hatóságnak a változás-bejelentést megtenni.

A Legfelsőbb Bíróság több esetben már hangsúlyozottan megállapította, hogy a jövedéki eljárás során elsődlegesen a jövedéki törvény szabályait kell irányadónak tekinteni, mivel a felek között a kérelem benyújtásával közigazgatási jogviszony jön létre. Ennek során az alperes természetesen jogosult és köteles is volt a felperes által benyújtott szerződések vizsgálatára, hiszen ebből tudta megállapítani a jövedéki törvényi feltételek fennállását, illetőleg azok hiányát. Tekintettel arra, hogy a Sz. Kft. és a W. Kft. elmulasztotta a változás-bejelentési kötelezettségét, így helytállóan utalt az alperes arra, nem volt

igazolt, miszerint a felperes működési feltételei biztosítottak lettek volna.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az alperes határozata a jogszabálynak megfelelt, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. április 10.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró